Kirjoittanut Ajolinja
31.03.2021 00:00

S650-Scanian maalaus on Ristimaa Customsilta (Teemu Sarvela). Teippauksen takana on Tero Salmela Santala Printiltä. Valoraudan on toimittanut RST-Steel.

Kuljetusyrittäjä Ville Pöllä Kannuksesta tiesi jo nuorena, mitä hän tekee isona. Ja sitä on tehty, Scanioiden kanssa. Ala-asteen opettaja oli sanonut **Ville Pöllälle**, ettei hän tiedä ketään,kuka muu olisi niin varma omasta tulevaisuuden ammatistaan. ”Laitan oman rekan”, Ville oli tuumannut.

No niinhän siinä kävi, mutta ensin kannuslainen lähti 19-vuotiaana ulkomaanliikenteeseen. Rekkakortin Pöllä oli ajanut Jalasjärven Aikuiskoulutuskeskuksesta, työpaikan saanut omalta kylältä
Matti Koskiselta
. Siellä meni pari vuotta, saman verran
Marko Tornikoskella
.

Mutta kun Pöllä olisi halunnut ajaa vain Scanialla, jollaisilla isä
Perttu Pöllä
oli ainaajanut (Pappa
Veikko Pöllä
oli tykästynytMAN-merkkisiin).

- Ajattelin, että ei sitä saa ajaa mieluisellaautolla, jos sellaista ei laita itse, Pöllä tuumaa.

Vuonna 2007 kuljetusyrittäjä
Pasi Salonen
soitti, kun tarvitsi tuuraria.

- Kiinnostuin, kun Salosella oli hienot autot.

Kulmasohvan alus on yhtä bassokaiutinta. Kun ulkoa avaa sivuluukun, musiikkia voi soittaa ulos. Audiolaitteet ovat Ismo Kortetmaalta (Kortetmaa Sound Systems).

ENSIN SUOMESTA, SITTEN VIROSTA Puolen vuoden kuluttua tuli mahdollisuus lähteä kokeilemaan omien siipien kantavuutta samoissa Polarlinen leivissä, jossa Pöllä ajoi Salosen autolla. Niinpä hän marssi 24-vuotiaana Scania-myyjä
Liisa
Kaattarin
pakeille ja hankki upouuden R560-Scanian. Neljä kuukautta ennen oman auton tuloa Pöllä vuokrasi Saloselta Sisun.

- Alustoilla oli silloin pitkät toimitusajat, jopa vuosi. Minulla oli kahdeksan kuukautta, Pöllä muistelee.

Silloin, 2008, elettiin nousukauden huumaa. Finanssikriisi tuli pian sen jälkeen, kun Pöllä oli aloittanut autoilun. Nuori mies ja upouusi auto oli sen verran merkkitapaus, että siitä tuli juttu asiakaslehti Scania Maailmaan.

Scanian perään ostettiin Saloselta parivuotias kärry. Scanialla ajettiin 5,5 vuotta, kilometreissä 1 003 000.

Seuraava ostos tehtiin yhdessä Pasi Salosen kanssa Virosta vuonna 2013. Tuli suurin ja kaunein eli R730. Se oli 30 000 € halvempikuin Suomesta saatu tarjous.

- Kokkolan ja Oulun Scanialla auto tunnettiin. Siellä sanottiin, ettei tähän takuu kuulu. Jos menin Tampereelle, jossa autoa ei tunnettu, takuu pelasi, Pöllä kertoo.

Sitä Pöllä ihmettelee vieläkin, miksi harvojen takuuasioiden kanssa piti olla niin vaikeaa.

- Tehdashan hoitaa takuuasiat. Korjaamo saa aina rahan. Ei tuollainen käytösedesauta, että kiljuen tullaan seuraavaa ostamaan.

Pöllän R730 oli viimeisiä Euro 5 päästöluokan autoja. Siitä piti vaihdelaatikko aukaista ja se tehtiin Savon Raskashuollossa. Siellä häärii
Mikko Rautiainen
, joka on Suomen kuuluisimpia V8-asentajia ja -virittäjiä.

- Merkkiliikkeessä olisi maksanut yli 10 000 euroa, pääsin yli puolet halvemmalla. Annan lämpimän suosituksen Kuopion suuntaan, Pöllä sanoo.

Kuljetusyrittäjä Ville Pöllä, Kannus. Tätä juttua tehtiin Paussin Paikassa, hyvän ruoan äärellä. *(Kuva: Jouni Hievanen)*

S650 JA EKERI Viiden vuoden käytön jälkeen Ville Pöllä myi koko R730-yhdistelmän ranualaiselle Leppikilpi Oy:lle, joka tuli samoihin hommiin.Scaniassa oli mittarissa 850 000 km. Suora kauppa tuntui järkevältä. - Vaihtoautoa ei liikkeessä arvosteta. Hyttiinkin oli mennyt rahaa 15 000 euroa, Pöllä kertoo.

Ajopaikka oli muuttunut vuonna 2016. Se oli nyt Nordic Thermo, joka syntyi osan Polarlinen autoilijoista lähtiessä pois ajoriitojen takia.

Mutta ei uusi thermoyhdistelmä tietenkään käden käänteessä järjestynyt.

- Olin puoli vuotta ilman autoa. Ajoin silloin Salosella, Ville Pöllä toteaa.

Vuonna 2018 ajokiksi tuli nykyinen S650. Se on hankittu Scania Suomen Kokkolan kautta, koska Viron kautta hankinta oli mennyt hankalaksi.

- Virosta saa aina heti tarjouksen, Suomesta saa odottaa. Tämä ei koske vain Kokkolaa.

Pöytä sopii ruokailuun tai läppärillä työskentelyyn. Jääkaapin alla olevaan säilytystilaan voi heittää reissukassin, johon pääsee käsiksi myös ulkokautta.

Helpoiten autokauppa kävisi Oulun Veholla, jossa myyjänä on entinen Polarline- autoilija **Jar no Hietasaari**
. Häneltä Pöllä on ostanutkin, mutta ei Vito-pakettiautoa suurempaa.

Perävaunun ja korien suhteen yksi on osoittautunut muita houkuttelevimmaksi.

- Kun saisi yhtä hyvää palvelua muultakin kuin mitä Ekeriltä saa. Se on kylkiaukeavien hyllyvehkeiden edelläkävijä, Pöllä sanoo.

13,6-metrisen moduulimittaisen puoliperävaunun edessä on dolly, joka oh hankittu Limeteciltä.

Jos puhutaan Scanioiden polttoainetaloudesta, S650 Euro 6 menee viisi litraa pienemmällä

kuin R730 Euro 5. R560 Euro 4 oli näitä puolivälissä.

- Autossa on kolmen vuoden huoltosopimus, koska voimalinjatakuu edellyttää sitä, Pöllä sanoo.

Thermoyhdistelmään tulee vuodessa 180 000 kilometriä. Ajot suuntautuvat pääasiassa Skåneen, Göteborgiin ja Osloon. Vieraita kuljettajia on yksi,
Joni Penttilä
.

Karjapuskuri on Norjasta, Hyprolta.
SISUSTUS OMAN MIELEN MUKAAN Omistajakuljettajana Ville Pöllä on panostanut Scanian ulkonäköön, mutta erityisesti asumismukavuuteen. S650:sen ohjaamoon on uponnut 20 000 euroa. Koska tehtaalta ei saa mieluista, Ville Pöllä suunnitteli asumisratkaisut itse. Muutostyöt ja verhoilut teki
Veli Laitila
. Ristimaa Customsin
Teemu Sarvela
maalasi kojetaulun ja muitakin sisäosia.

- Tykästyin Mersun sinkkuohjaamoon ja kulmasohvaan, halusin sellaisen. Kun apumiehen penkki on pois, tulee paljon lisätilaa, Ville Pöllä sanoo.

Pöllä keksi, että kuljettajan penkin taakse voisi laittaa jääkaapin ja mikroaaltouunin. Sellaista ei silloin vielä muilla ollut.

Miltä tasalattiainen S-sarjalainen vaikuttaa asumisen näkökulmasta?

- Se on ainoa oikeaa ratkaisu, kun autossa asutaan. Sen huomaa vasta sitten, kun sellainen on, ei sitä muuten osaisi kaivata. R on selvästi ahtaampi, Ville Pöllä sanoo.

Aivan täydellinen ohjaamo ei kannuslaisen mielestä vielä ole, sillä säilytystilaa saisi olla enemmän. Takaseinällä jos laittaisi kaapiston ja ylävuoteen laittaisi eteen ylös. Yhdessä Pöllän kanssa muistellaan nelossarjan Toplinea, jonka ylävuode oli ylhäällä edessä ja ohjaamoa sai myös sinkkuhyttinä ilman apukuskin penkkiä. Kaikki kehitys ei ole mennyt hyvään suuntaan.

Mutta millainen on Ville Pöllän tulevaisuus?

- Voisihan sitä toisen auton laittaa, nykyistä eri tyylistä, säännöllisempää, yrittäjä tuumaa.

Mielessä on ollut rahtihomma, jossa autossa olisi nosturi tai perätrukki.

- Sellaista, missä saisi toteuttaa itseä. Tykkään kenttätyöstä, en johtaa yritystä, Ville Pöllä sanoo.

KISAT KIINNOSTAA

Ammattikuljettajan työn taidoista Pöllällä on selvää näyttöä. Viidesti hän on ollut mukana Scanian kuljettajakisassa ja aina kärkikahinoissa.

Nuorten eurooppalaisten alle 35-vuotiaiden kuljettajien YETD-kisassa tuli vuonna 2007 Suomen fiinaalissa neljäs tila. Vuosina 2010 ja 2012 oltiin kolmansia. Vuonna 2015 Pöllä oli Suomi-finaalissa toinen eli pääsi varamieheksi Södertäljen EM-loppukilpailuun.
Vuonna 2019 Scanian kisassa ei ollut enää ikärajaa. Siinä Pöllä oli taas kolmas Suomen finaalissa.

- Tykkään kisata, Pöllä sanoo.

Sellainen toivomus kannuslaisella olisi, että seuraavissa Scania-koitoksissa olisi

Suomessa samat säännöt, jotka ovat Ruotsin EM-finaalissa. Näin suomalaisella olisi helpompi pärjätä. On näet selvää, että Ville Pöllä on taas viivalla, kunhan Scania-kisoja taas järjestetään.

Teksti: Jouni Hievanen, kuvat: Ville Pöllä

TILAA AJOLINJA!